

פטנטים

איך מקצרים חוט

חשמל בלי עבודות חשמלציה

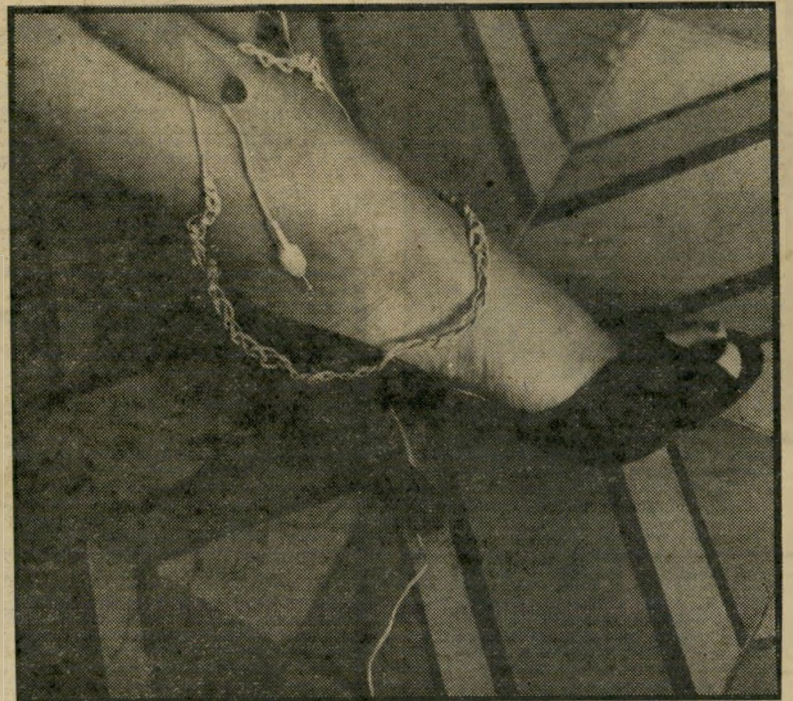
כך את החוט, במקום לקלוע, ומישכים. העסק נסגר. מוכרחים תמיד להתחיל ולסרוג את החוט מכיוון החיבור שלו למכשיר, כלפי מעלה, לכיוון התקע שלו. באמצע הדרך עושים הארכת מצב, ואם החוט התקצר כמבוקש, מפסיקים את הסריגה הזו וסוגרים את החוט. לעיתים צריך להעביר די לסגור את העסק. אין דבר. הוא יעבור, פשוט עושים את הלולאה גדולה יותר,

נמאס לך, גבירתתי, לשמוע את הטל-וויזיה שלך במיטה דרך אוזניה ארוכה מדי, המתפתלת ומסתבכת לך להיגם? נמאס לך ליפול בכל פעם על חוט הסלפון הארוך שסידרו לך, בכדי לנהל את שירת חות הנפש שלך גם בשירותים? נמאס לך מהנזב הארוך המתפתל של המיקסר שלך, או הטוסטר, העומדים על השיש בעוד שהתקע קרוב? האם גם נמאס לך לבקש מהגאון אשר על החשמל שיקצר לך את החוט, ולע-

שרשרת: צרי לולאה על המסרגה. כרכי חוט על המסרגה והשחילי דרך הלולאה. כרכי חוט והשחילי דרך העין שנוצרה, וחוזר.

איך ללמוד סריגה בהתכתבות אם מישהו מצליח - זה שלו

החוט הסופי בלי טובות מאף אחד

והכל עובר. אחרי-כך, במשיכה אהת, בין כה וכה היא נסגרת. זהו זה. גם דקורטיבי, גם בקיצור, וגם לא-צריך-טובות-שלי-אף-אחד.

שות זאת כל החיים כקול קורא במידבר? ובכן, אם יש לך חוט ארוך שאת רוצה לקצר לו את המשמעות, יש לי פה עצה פצצה בשבילך. לא, אני לא הולכת לתת לך כאן הוראות-של-חשמלות. זרם אני ממליצה כל החיים לקבל מבני-אדם ולא ממכשירים. מה שאני הולכת להציע כאן זה לסרוג את החוט הזה בסריגת-שרשרת של יעני ממסרגה אהת. למה יעני? כיוון שחוט חשמל הכי דקיק מספיק יצרי בכדי לסרוג אותו בלולאות כאלה, אפילו עם האצבעות בלבד. מי שלא יודע מה זאת סריגת-שרשרת, שישאל כל שכנה. חבל לבזבז מקום בעיתון על דבר שכזה. בין כה וכה סריגה זה עסק שלעילם אי-אפשר ללמוד בהתכתבות. אבל אם מישהו בכל זאת מתעקש, הרי הדיאגרמה מצרפת. ובכן, סורגים או בעצם קולעים את החוט הזה עד שהוא מתקצר למידה הרצויה, ואת הלולאה האחרונה, במקום להמשיך ולפתל דרכה חומר מהמשך החוט - "סורגים" אותה. איך? פשוט. את המשך החוט הזה פשוט מעבירים דרך הלולאה, כאילו היתה הלולאה קוף של מחט, והחוט - חוט תפירה. משחילים

סיפור קטן אחד

את סיפור הבא שמעתי מדינה - מעובדות המערכת, ומתי מצחוק. קוף אחד מיוחס פחד יורד מהעצים. אם הוא לא מוצא נקבה תיכף ומיד - הוא חושב לעצמו בקדחתנות - הוא יוצא מדעתו על המקום. פיתאום הוא רואה ישבן אדום ומפואר של קופה. בשיכרון מאושר הוא מת-ביית עליו ומתחיל לעבוד. עובד עובד עובד - עד שגומר לעבוד. איך שהוא גומר לעבוד, הוא קולט, לזוועתו, שזה היה אריה. במקום לנוח, המיסכן, התחיל לרוץ על נפשו. רץ רץ רץ, והאריה, בכל חמת-הזעם, אחריו. רץ רץ - והאריה אחריו.

איך שהקוף רץ, פיתאום הוא מגיע לקיוסק עיתונים, שלידו יש כיסא. מעוצמת-

התאוצה הוא מקיף את הקיוסק, חוטף עיתון מהדוכן, מתיישב בתנופה על הכיסא ומוער את העיתון לשניים. רועד כעלה נידף, הוא מחביא את פרצופו בין דפיו.

עוברות כמה שניות, ומגיע גם האריה, מתנשם ומתנשף. "תיסלח לי" הוא פונה אל הדמות השקועה בעיתון, "אולי ראית במיקרה איזה קוף בסביבה?" "איזה קוף?" מיתמם הקוף. - "זה שדמק את האריה?" - "מה!?" נבהל האריה, "כבר כתוב על זה בעיתונים!?"

רגע חושבים

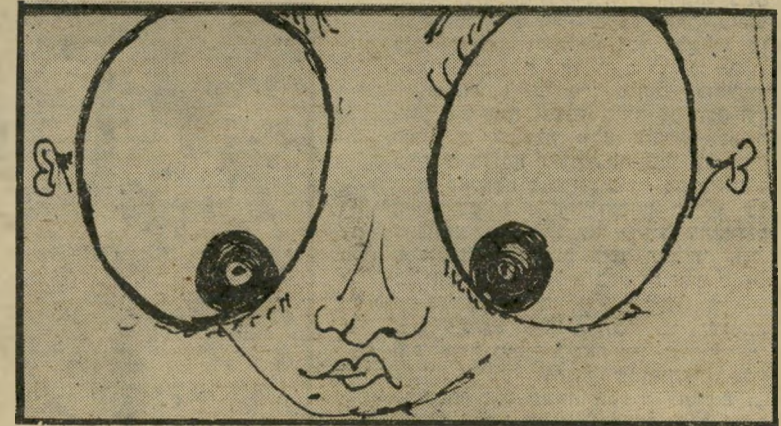
עיניים גדולות

מה בעצם כל כך חיובי בלרצות מעט? אני תמיד מטיפה לכל היקרים שלי: תרצו הרבה! בין כה וכה רק אחוז קטן מהרצונות מתגשם בחיים. אבל אם רוצים הרבה, אז מדרך הטבע הנתח האבסולוטי של האחוז הקטן שמתגשם הוא גדיל יותר.

נכס-צאן-ברזל בכל חינוך יהודי הגון זו האימרה. "מה אתה רוצה כל כך הרבה! מה יש לך כאלה עיניים גדולות! תהיה קצת צנוע ברצונותיך!"

אז מה שאני באה כאן לשאול, זה למה?

רצונות עוד לא הזיקו בעצם לאף אחד. הורים - וכמה לא-פמיניסטי, אבל זו המציאות - ובעלים, נכנסים ללחץ נוראי עקב רצונות מופרזים של יקיריהם. הסיר בה היחידה לכך היא שנידמה להם, שהם המוסקדים הבילעדיים על ספוק רצונות אלה, ולא בעלי הרצון, כפי שזה בעצם במציאות. נידמה להם שהם צריכים למלא את תפקידו של אלוהים-הכל-יכול, ואז, פשוט בזול יותר לצעוק, "תפסיק כבר עם הרצונות!"

לא בושה לרצות הרבה. ולא בושה הר להודות בזה. אם תרצה הרבה, תגשים הר-בה. אבי אבות הכל זה הרצון. שמעתי שמעתי את פסוק החכמים, "איוהו מאושר - השמח בחלקו". מה יש? לא כתוב שמח בחלקו, ולא רוצה עוד חלק, לשמוח בחלקו, עם החלק החדש...